

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

Quartus casus de Hostiis super Altare non vero super aram consecratam
positis, nu. 11

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

goa Pixida, multæ formulæ suæ
consecrandæ, cum non omnes di-
stinctè noscantur in irritum abire
eorum consecratio, contra sensum,
& praxim omnium Fidelium, &
Ecclesiatum.

QUARTVS CASVS.

*De Hostiis super Altare, non utro
super Aram consecratam po-
sitis.*

11. Sacerdos celebraturus, habet
in Sacristia intentionem con-
secrandi formulas: accidit autem,
ut illæ inclusæ in consueta Pixide
collocatæ super Altare fuerint à
Ministro, non autem super Aram
consecratam, seu supra Corporale,
processit in Sacrificio Sacerdos,
consecravique Hostiam maio-
rem, sine ulla prorsus prædictarum
formularum memoria & Remanse-
runt hæ formulæ cōsecratæ, nec ne.
12. Tannerus, alique apud Di-
anam

nam a probabile putant remansuras consecratas. Ratio est, (inquiunt), quia sacerdos habuit intentionem actualem illas consecrandi, nec unquam revocavit: & ex alia parte processit ad faciendum Sacrum, & ad consecrandas eas omnes a se animo destinatas, quæ sibi præsentibus essent, ut certè hæc fuerunt. Et quamvis, si advertisset illas carere debito situ, revocasset intentionem, non tamen in facto revocavit.

Afferunt exemplum, nam si sacerdos advertisset se forte esse in peccato mortali, abstineret à consecrando; si tamen non advertit, non propterea non valide consecrat: non enim est considerandum, id, quod fecisset, sed quod actu intendit, & fecit.

13. Suarez, aliique, verosimilius,

a *Dianap.* 3. 27. 6. *Resol.* 103. *Cap.* 5. 27. 14. *Res.* 19. b *Suar. de Sacr.* d. 43. *sect.* 6. §. sed obijcies, *Gavant. in Rubrica Missæ* p. 3. tit. 7. n. 4.

lius, docent non remansuras consecratas. Ratio est, quia contra consuetudinem Ecclesiæ est, & peccatum, extra Aram, & Corporale, velle consecrare. Ergo cum omnis Sacerdos præsumendus sit habere intentionem conficiendi Eucharistiam ritè, & sine peccato, præsumitur noluisse consecrare in prædicto situ.

14. Sed claritatis, & doctrinæ gratia, tres nobis sunt hic casus distinguendi.

Primus est, si Pixis continens particulas consecrandas posita fuit super Aram consecratam, itidemque super Corporale.

Secundus est, si posita fuit super Altare ver. g. in cornu, seu versus cornu Epistolæ, & non super Aram consecratam, sed nec super Corporale.

Tertius est, si fuit posita super Corporale quidem, sed non supra dictam Aram, accidit enim sæpe, ut Corporale latius extendatur quàm
Ara.

Ara. Vel contra, si super Aram, & non super Corporale, id, quod evenire posset in casu, quo angustius esset Corporale, quam Ara.

14. Dico Primo, in primo casu eas particulas remanere & consecratas. Ratio est, quia ex una parte iam ritè, & sine peccato fit ejusmodi consecratio, & ex alia, adfuit sufficiens intentio in Sacristia, ex qua processit ad consecrandas omnes Hostias animo destinatas.

Atque hic nota id verum esse, hoc est, remanere consecratas, etiam si Sacerdos non aperiat Pixidem forte clausam, quando profert verba consecrationis. Ratio est, quia non est necesse, ut videatur à Sacerdote materia consecranda, cum sufficiat, si sit præsens, & demonstrabilis per pronomen, *Hoc*, qualis certè est ea materia, quæ est clausa in Pixide, & qualis non est si clausa foret in tabernaculo. vel post

parie-
a Suarez Reg. 1. Coninch. aliquæ apud
Bonac. de Sacris dis. 4 q. 2. p. 6. n. 4.

parietem, ut passim Theologi ad-
cent.

16. Dico secundo, in secundo ca-
su eas particulas non remanere cō-
secratas. Ratio est illa, quam dixi-
mus ex Suario n. 13.

17. Ad rationem contrariæ sen-
tentiae Tanneri, relatæ nu. 13. Re-
spondeo, negando Sacerdotem ha-
buisse intentionem illas particulas,
indebito situ, positas consecran-
di: immo dicimus habuisse impli-
citè intentionem non consecran-
di, ut probat ratio Suarii.

10. Exemplum allarum contra
nos de sacerdote non advertente se
esse in peccato mortali, videtur ur-
gere & urgerent fortasse magis alia
exempla, quæ potuissent adduci.
Nam si V. G. sacrista Hostias con-
fecisset cum fermento, certè, si illas
nesciēs sacerdos Latinus consecra-
ret, valide consecraret, licet si sci-
ret, numquam cōsecrasset. Eodem
pacto, si mente distractus sacerdos

Hostiam

a *Ibidem.*

Hostiam non obrulisset, sanè si ad-
verteret, illam non oblatam num-
quam consecraret, & tamen si con-
secrat, valide consecrat, & alia plu-
ra sunt non absumilia.

Quibus tamen responderi, non
difficiliter, potest. Nam in casu di-
ctorum exemplorum, debuisset Sa-
cerdos, vel nihil, vel unam tantum
speciem, id est vinum consecrare,
si sacrificare voluisset, & illos defe-
ctus noluisse: id, quod nullo mo-
do præsumèdū est velle ipsū, quia
id repugnaret cum voluntate, quæ
supponitur habere integre sacrifi-
candi. At in casu nostro, nolens il-
las particulas non ritè collocatas
consecrare, bene stat cum volunta-
te celebrandi integrum Missæ Sa-
crificium, legitimam Hostiam ma-
jorem solū consecrando: quare in
hac voluntate integrè celebrandi,
non involvitur voluntas consecran-
di particulas existētes in situ inde-
bito, cum contra, in eadem volun-
tate integrè celebrandi, in volutus
volun-

voluntas consecrandi in mortali nō
cognito, in fermentato, in non ob-
lato.

19. Dico Tertio in tertio casu
apparere aliquam difficultatem; e-
jus tamen resolutionem dependere
ab ea questione, an sit peccatum
consecrare hostias positas supra
Corporale, sed extra Aram con-
secratam, vel supra Aram, sed extra
Corporale: si enim est peccatum,
cum intentio Sacerdotis, ut dixi-
mus cum Suario nu. 13. sit religio-
sa, non se extendit ad Hostias extra
Aram, vel extra Corporale collo-
catas: si nō est peccatum, extende-
tur. Cum ergo communis doctri-
na sit esse peccatum, ut ex supradic-
tis a patet, sequitur, verosimilius
esse, non remanere consecratas.

20 Quoniam vero res in secun-
do, & tertio casu, ut omnes b fa-
temur, valde dubia est, ideo non
profanè agendum cum his particu-
lis,

a Lib. c. 5. §. 1. à un. 1. & 6. c. 1. n. 1.
b Doctores citi

lis, sed vel sub conditione in alia
Missa sunt consecrandæ, vel sumas
idem Sacerdos post assumptum
Calicem.

21. Vnum denique advertit Lay-
man, quod si sacerdos ita secum
statuat. Si contingat me, tempore
oblationis, non recordari formatum
appositarum pro communione po-
puli, vel si contingat, tempore co-
secrationis, me non recordari obla-
torum, tunc nolo ea consecrare ad-
vertit, inquam, Layman, quod fiet
quidem sicut intendit, sed videtur
peccare, eo, quod intentionalis co-
formis non sit communi intentioni,
ac praxi Ecclesiæ. Hæc ille.

21. In qua doctrina unum placet,
alterum nequaquam. Placet, quod si
et sicut Sacerdos intendit: id enim
verum, ex communi doctrina, est.
At quod peccet, si taliter apud se
statuat, non placet. Peccaret qui-
dem si id intenderet de sua Hostia,
nam sic, supposita humanæ memo-
rie

2 Layman, lib. 5. tit. 4. c. 2. v. 15. fin.

ria fragilitate, subijceret periculo
validitatem sui Sacrificii: si tamen
id intenderet de formulis, de qui-
bus Layman agit; non video unde
contrahatur peccatum: tunc enim
Sacerdos si oblivisceretur, jam es-
set certus, se illas non consecrasset:
& ex alia parte, nulli se periculo ex-
ponere. Quod autem ejusmodi in-
tentio sit contra praxim Ecclesie,
verum est, quoad Hostiam ne-
cessariam Sacrificii, propter di-
ctum periculum non sacrificandi
valide, sed quoad particulas sacri-
ficio non necessarias, fuisset ejusmo-
di praxis probanda, non suppo-
nenda.

QVINTVS CASVS.

De Guttis vini in calice discontinuis

Vbi.

Defenditur Coninch contra Layman,

23 **Q**Uod in hoc titulo propo-
uimus sic resolvit Ægidius
Coninch,